

tigt og pålagt domstolene betragtelige besparelser.

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil starte med begrundelsen, for jeg vil beklage, at spørgsmålet måske ikke er det klareste, der er stillet her i salen. Så jeg vil lige uddybe det lidt.

Der er hos SF også et stort ønske om at få forkortet sagsbehandlingstiden i arbejdsskadesager, men for os er det vigtigt, at det ikke går ud over borgernes retsstilling. Så jeg vil spørge ministeren, hvorfor ministeren i sit lovforslag har valgt en model, hvor borgerens retsstilling forringes ved at stramme op på både adgangen til at genoptage sager og til at dispensere for frister for genoptagelse, som det eksempel, der er nævnt i Politiken den 28. marts, viser, hvor en gruppe førtidspensionister fik mulighed for at få genoptaget deres sager. Som jeg ser det, vil det ved den valgte model være meget vanskeligt for en arbejdsskadede at få genoptaget sin sag, hvis der siden skulle komme nye oplysninger.

Dertil kommer, at der i lovforslaget er foreslået en søgsmålsfrist for at anlægge en retssag. På det tidspunkt er den normale ankefrist ikke udløbet, så der må forventes at blive et stort pres på domstolene. Jeg vil gerne høre, hvordan det kan hænge sammen med besparelserne i øvrigt på domstolsområdet.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi er enige om, at sagsbehandlingstiderne skal nedbringes inden for det her område. Derfor har regeringen valgt at tage den del ud af den tidligere regerings arbejdsskadeudvalgsforslag, som handlede om frister for sagsbehandlingen. Det gjorde vi, fordi vi mente, at den del kunne vi forhandle og så vende tilbage til ulykkesbegrebet, efter at arbejdsmarkedets parter igen var blevet bedt om at se på, om man kunne blive enige om et ulykkesbegreb.

Jeg vil godt sige, at det forslag, vi har fremsat, er den tidligere regerings forslag uden en eneste ændring. Det er ret vigtigt, men jeg har også forstået på diskussionen, at der har været et ønske om at se de her ting i en sammenhæng, at man vurderede ulykkesbegrebet sammen med sagsbehandlingsfristerne, og derfor har vi valgt at udskyde gennemførelsen af denne del af arbejdsskadereformen til efteråret, hvor konklusionerne fra Arbejdsskadeudvalget foreligger. Jeg vil derfor godt vente med en nærmere drøf-

telse af de enkelte elementer i arbejdsskadereformen – det bliver der rig lejlighed til.

Kl. 15.30

Jeg kan dog allerede oplyse, at i forbindelse med spørgsmålet her om, hvilken indvirkning besparelserne på arbejdstilsynsområdet får på arbejdsskadeankesager, at besparelserne ingen virkning får, idet klager over arbejdsskadesager behandles og afgøres af Den Sociale Ankestyrelse.

Vedrørende spørgsmålet om besparelserne på domstolsområdet generelt hører det jo ikke under mit område, og derfor vil jeg bede om, at det spørgsmål bliver stillet andetsteds.

Lene Garsdal (SF):

Ministeren siger, at det er det samme forslag som den tidligere regerings forslag på arbejdsskadeområdet. Det er jeg ikke enig i. Jeg er ikke enig i det, for i den tidligere regering havde man en definition af, hvad arbejdsskadebegrebet var. Da vidste vi, at en arbejdsulykke var sådan, og at en arbejdsbetinget lidelse var sådan. Det vil sige, at vi vidste, hvad vi talte om, også i forhold til Erhvervsstyrelsen. Derfor kan jeg ikke forstå, hvordan ministeren kan sige, at det er det samme. Et af de store problemer ved det her forslag er jo netop, at vi ikke ved, hvad vi taler om. Det var det ene.

Det andet er et spørgsmål om løbende erhvervsevnetab i den periode, hvor folk ikke ved, hvordan det ender med deres arbejdsskadesag, og hvor invaliderede de bliver. I den nuværende regerings forslag bliver der foreslået et erstatningsbeløb på 25 pct. Det er netop ikke afhængigt af den skade, den enkelte har fået, og er i modstrid med en højesteretsdom fra januar i år. Så jeg vil gerne høre, hvordan det kan hænge sammen.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne følge op på de spørgsmål, jeg tidligere har stillet. Det, der selvfølgelig undrer, er regeringens kovending i denne sag, for det har været en højt prioriteret sag for regeringen, lige så vel som det var for den tidligere, at man fik gjort noget ved sagsbehandlingstiderne.

Nu forlyder det så, at regeringen har trukket forslaget. Hvorfor egentlig? Hvad er det for et pres, man har været udsat for? Ministeren må jo vide, at der var en forskel på SR-regeringens forslag og den nuværende regerings, som fru Lene Garsdal har været inde på. Er det et pres fra Dansk Folkeparti? Er det et pres fra faglige orga-